

и славу кад дође к њему такови глас: ово је син мој љубазни, који је по мојој вољи.

18. И овај глас ми чусмо гаје стиже с неба кад бијасмо с њим на светој гори.

19. И имако најпозданију пророчку ријеч, и добро чините што казате на ву, као на видјело које свијетли у тамојне мјесту, доле дан не осване и данна се не роди у срцима вашима.

20. И ово знајте најприје да ни једно пророштво књижевнo не бива по својој казнивању;

21. Јер нивад пророштво не би од човјечије воље, него научени од светогa Духа говораше свети Божији људи.

ГЛАВА 2.

А бијаше и лажнијех пророка у народу, као што ће и међу вама бити лажнијех учитеља, који ће унијети дара који их искупи и доводиће себи напалу погибo.

2. И многа ће поћи за њиховијем нечистотама којима ће се хулити на пут истине.

3. И у лакојству ловиће вас књишљенијем ријечима. Њихов су одавно не дошци, и погибао њихова не дрмјема.

4. Јер кад Бог не поштеде ањела који сагрјешисше, него их метну у окове мрака пакленогa, и предаде да се чувају за суд;

5. И првота свијета не поштеде, него сачувашши самосвога Ноја, проповједника правде, наведе потопа на свијет безбожничи;

6. И градове Содом и Гомор сажече и развали и осуди, и постави углед безбожницима који би постали;

7. И избави праведнога Лота, кога осрамотише безаконичи нечистотом живљења;

8. Јер кад живљаше праведник међу њима, гледајући и слушајући безаконa дјела, мучаше од дана до дана праведну душу;

9. Зна Господ побожне نباљаати од напасти, а неправеднике мучећи чувати за дан судни;

10. А особито оне који иду за тјелеснијем жљама нечистоте, и не маре за

погаварство, и који су безобразни и самовољни, и не држају хуљени на славу.

11. Кад ањели, који већу снагу и силу имају, не изговарају на њих пред Господом хулнога суда;

12. А они, као неразумна животиња, која је од природе на то створена да се хвата и коље, хуле на оно што не разумију, и у погибли својој пронаше

13. Примајући плату неправде. Они мисле да је сласт частити се сваки дан; они су срамота и грјех, који се хране својим пријеварама, једући с вама;

14. Имају очи чуне прљубочинства и непростаногa грјеха; прелашћу неутврђене душе; имају срце научено лакојству, дјела кметне;

15. Оставивши прави пут, зајоше, и иду путем Валаама Восорова, коме олиће плата неправедна;

16. Али би позван за своје безаконје: скот ниједи проговоривши гласом човјечијим забрани безумље пророково.

17. Ово су безводни извори, и облаци и магле које прогоне вјетрови, за које се чува мрак тамни ва вијек.

18. Јер говореши поносте и лажљиве ријечи прелашћу на нечистоте тјелеснијех жља оне који одскора бже од онијех што живе у пријевари.

19. И обећавају им слабоу а сами су робови погибани; јер кога ко надљада онај му и робује.

20. Јер ако одбегну од нечистоте свијета познањем Господа и спаса нашегa Исуса Христа, па се олет заплету у њих и буду надљадани, буде им пошљедње горе од првога;

21. Јер им бже боље да не познаше пута правде, него ли кад познаше да се врате назад од свете заповијести која им је предана.

22. Јер им се догоди истинича приповјест: пас се повраћа на своју блувогину; и: свиња окулавши се, у каљужу.

ГЛАВА 3.

Губо вам, љубазни, већ пишем другу посланицу у којима будим напомињањем ваш чисти разум,

2. Да се опомињете ријечи које су најпријед казали свети пророчи, и заповијест својих апостола од Господа и спаса.

3. И ово знајте најприје да ће у по-

шљедње дане доћи ругачи који ће живљети по својојем жљама.

4. И говорити: гдје је обећање додарије долазак Божијегa дана, којегa ће се ради небеса свалити и распопати, и стихије од ватре растопити?

5. Јер наванице не ће да знаду да су небеса била отприје и земља из воде и усред воде Божијом ријечи.

6. За то тадашњи свијет би водом потљен и погибе.

7. А садашња небеса и земља том истом ријечи задржана су те се чувају за дан *страничнога* суда и погибали безаконичех људи.

8. Али ово једно да вам не буде непознато, љубазни, да је један дан пред Господом као хиљада година, и хиљада година као један дан.

9. Не дошци Господ с обећањем, као што неки мисле да дошци; него нас научени и неутврђени извршу, као и остала писма, на своју погибo.

17. А ви дакле, љубазни, знајући најпријед, чувајте се да пријеваром безаконича не будете одведени с њима, и не отпаднете од своје тврђе;

18. Него направдујте у благодати и упознају Господа нашегa и спаса Исуса Христа. Њему слава и сад и у вјечна времена. Амин.

11. Кад ће се дакле ово све раско-

ПРВА САБОРНА ПОСЛАНИЦА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ЈОВАНА БОГОСЛОВА.

ГЛАВА 1.

Што бжеше из почетка, што чусмо, што видјесмо очима својима, што размотрисмо и руке наше опиначе, о ријечи живота:

2. И живот се јави, и видјесмо, и свједочимо, и јављемо вам живот вјечни, који бжеше у оца, и јави се нама;

3. Што видјесмо и чусмо то јављемо нама да и ви с нама имате заједницу; а наша је заједница с оцем и са сином његовијем Исусом Христом.

4. И ово вам пишем да радост ваща буде испуњена.

5. И ово је обећање које чусмо од њега и јављемо вама, да је Бог видјело, и таме у њему нема никакве.

6. Ако речемо да имамо заједницу

с њим а у тами ходимо, лажемо и не творимо истине.

7. Ако ли у видјелу ходимо, као што је он сам у видјелу, имамо заједницу један с другијем, и крв Исуса Христа, сина његова, очишћава нас од свакога грјеха.

8. Ако речемо да грјеха немамо, себe варамо, и истине нема у нама.

9. Ако признајемо грјехе своје, вјеран је и праведан да нам опрости грјехе наше, и очисти нас од свакога неправде.

10. Ако речемо да не сагрјешисмо, градимо га лажом, и ријеч његова није у нама.

ГЛАВА 2.

Дјечлице моја! ово вам пишем да не грјешите; и ако ко сагрјешисши, има-

мо заступнива вода оца, Исуса Христа праведника.

2. И он очисти грјехе наше, и не само наше него и свега свијета.

3. И по том разумијемо да га познасмо, ако запозивијести његове држимо.

4. Који говори: познајем га, а запозивијести његових не држи, лажна је, и у њему истине нема;

5. А који држи ријеч његову, у њему је зајакта љубав Божија савршена; по том познајемо да смо у њему.

6. Који говори да у њему стоји, и тај треба тако да ходи као што је он ходио.

7. Љубавни! не пишем вам нове заповјести, него заповијест стару коју имамте из почетка. Заповијест стара јест ријеч коју чусте из почетка.

8. Опет вам пишем нову заповијест, која је зајакта у њему и у вама; јер тама пролази, и видјело право већ свијетан.

9. Који говори да је у видјелу, а мрзи на својета брата, још је у тами.

10. Који љуби брата својета, у видјелу живи, и сабавани у њему нема.

11. А који мрзи на својета брата, у тами је, и у тами ходи, и не зна куда иде, јер му тама заслијели очи.

12. Пишем вам, оци, јер понавсте онога који нема почетка. Пишем вам, младићу, јер надлагдасте нечастивага.

13. Пишем вам, дјечце, јер познасте оца који је оа почетка. Пишем вам, младићу, јер сте јакки, и ријеч Божија у вама стоји, и надлагдасте нечастивага.

14. Не љубите свијета ни што је на свијету. Ако ко љуби свијет, нема љубави очне у њему.

15. Јер све што је на свијету, тјелесна жеља, и жеља очју, и понос живота, није оа оца, него је оа овога свијета.

16. И свијет пролази и жеља његова; а који твори вољу Божију остаје до вијека.

17. Дјечо! пољдвје је вријеме, и као што чусте да ће доћи антихрист, и сад многи антихристи постање; по том познајемо да је пољдвљи час.

18. Оа нас извође, али не бише оајни праду твори праведник је, као вас: кад би били оа онда би оста-

што је он праведан;

што је он праведан;

8. Који твори грјех од ђавола је, јер ђаво грјеша од почетка. За то се јави син Божиј да раскопа дјела ђавола.

9. Који је год рођен од Бога не чини грјеха, јер његово сјеме стоји у њему, и не може грјешити, јер је рођен од Бога.

10. По том се познају дјела Божија и дјела ђавола: којига не твори правде, није оа Бога, и који не љуби брата својета.

11. Јер је ово заповијест, коју чусте из почетка, да љубимо један другога.

12. Не као што Каин бјеше од нечистивага и закла брата својета. И за који га уроч закла? Јер дјела његова бијаху зла, а брата му праведна.

13. Не чудите се, браћо моја, ако свијет мрзи на вас.

14. Ми знамо да приједсмо из смрти у живог, јер љубимо браћу; јер во не љуби брата остаје у смрти.

15. Сваки који мрзи на брата својета кривни је људски; и знате да ни један кривни људски нема у себи вјетнога живота.

16. По том познасмо љубав што он за нас дучу своју положи: ми смо дужни полати душе за браћу.

17. Који дакле има богатства овога свијета, и види брата својета у неволји, и затвори срце своје оа него, како љубав Божија стоји у њему?

18. Дјечнице моја! да се не љубимо ријечу ни језиком, него дјелом и истином.

19. И по том дознајемо да смо оа истине, и пред њим тјешимо срца своја.

20. Јер ако нам замире срце наше, Бог је већи оа срца нашега и зна све.

21. Љубавни! ако нам срце наше не загре, слободу имамо пред Богом;

22. И штога заштитемо, примијемо оа њега, јер запозивијести његове држимо и чинимо што је њему угодно.

23. И ово је заповијест његова да вјерујемо у име сина његова Исуса Христа, и да љубимо један другога као што нам је дао заповијест.

24. И који држи заповијести његове у њему стоји, и он у њему. И по том познајемо да стоји у нама, по Духу кога нам је дао.

8. А који нема љубави не позна Бога; јер је Бог љубав.

9. По том се показа љубав Божија к нама што Бог сина својета јединог роднога посла на свијет да живимо крозањ.

10. У овом је љубав не да ми покажемо љубав к нама, и посла сина својета да описи грјехе наше.

11. Љубавни! кад је овако Бог показа љубав к нама, и ми смо дужни љубити један другога.

12. Бога нико не видије нивад: ако имамо љубав међу собом, Бог у нама стоји, и љубав је његова савршена у нама.

13. По том дознајемо да у њему стојимо, и он у нама, што нам је дао оа Духа својета.

14. И ми видјесмо и свједочимо да отац посла сина да спасе свијет.

15. Који призна да је Исус син Божиј, Бог у њему стоји и он у Богу.

16. И ми познасмо и вјеровасмо љубав коју Бог има к нама. Бог је љубав, и који стоји у љубави, у Богу стоји и Бог у њему стоји.

17. Тјем се љубав у нама савршује да имамо слободу на дан судни; јер као што је он и ми смо на свијету овом.

18. У љубави нема страха, него савршена љубав изгони страх на поље; јер страх има мuku. А ко се боји није савршен у љубави.

19. Да имамо ми љубав к њему, јер он надприје показује љубав к нама.

20. Ако ко рече: ја љубим Бога, а мрзи на брата својега, лажна је; јер који не љуби брата својега, кога види, како може љубити Бога, кога не види?

21. И ову заповијест имамо од њега: који љуби Бога да љуби и брата својега.

ГЛАВА 5.

Који год вјерује да је Исус Христос, од Бога је рођен; и који год љуби онога који је родио, љуби и онога који је рођен од њега.

2. По том знамо да љубимо Ајелу Божију кад Бога љубимо и његове заповијести држимо.

3. Јер је ово љубав Божија да заповијести његове држимо; и заповијести његове нијесу тешке.

4. Јер сваки који је рођен од Бога побјеђује свијет; и вјера је наша ова побједа која побјеђује свијет.

5. Ко је који свијет побјеђује осим онога који вјерује да је Исус син Божиј? 6. Ово је Исус Христос што дође во дом и крљу и Духом, не само во дом него во дом и крљу; и Дух је који свједочи, јер је дух истина.

7. Јер је троје што свједочи на небу: Отац, Гијеч, и свети Дух; и ово је троје једно.

8. И троје је што свједочи на земљи: Дух, и вода, и крв; и троје је заједно.

9. Кад примамо свједочанство човје-

шће, свједочанство је Божије веће; јер је ово свједочанство Божије што свједочи за сина својега.

10. Који вјерује сина Божијега има свједочанство у себи, који не вјерује Богу начинно га је лажом, јер не вјерује свједочанству које свједочи Бог за сина својега.

11. И ово је свједочанство да нам је Бог дао живот вјечни; и овај живот вјечни у сину је његовом.

12. Ко има сина Божијега има живот; ко нема сина Божијега нема живота.

13. Ово писах вама који вјерујете у име сина Божијега, да знате да имате живот вјечни и да вјерујете у име сина Божијега.

14. И ово је слобода коју имамо к њему да ако што молимо по вољи његовој послуша нас.

15. И кад знамо да нас слуша што год молимо, знамо да ће нам дати што иштемо у њега.

16. Ако ко види брата својега гаје грјешни грјех не к смрти, нека моли, и даће му живот, онима који грјеше не к смрти. Има грјех к смрти: за тај не говорим да моли.

17. Свака је неправда грјех; и има грјех не к смрти.

18. Знамо да ни један који је рођен од Бога, не грјешни, него који је рођен од Бога чува се, и нечисти не дохвата се до њега.

19. Знамо да смо од Бога и сав свијет лежи у злу.

20. А знамо да син Божиј дође, и дао нам је разум да познамо Бога истинскога, и да будемо у истини сину његовом Исусу Христу. Ово је истина Бог и живот вјечни.

21. Дјечице! чувајте се од незнабоштва. Амин.

ДРУГА САБОРНА ПОСЛАНИЦА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ЈОВАНА БОГОСЛОВА.

Од старијине изабраној госпођи и дјецима незнају, коју ја љубим ва истину, и не само ја него сви који познаше истину,

2. За истину која у нама стоји и биће с нама до вијека;

3. Да буде с вама благодат, милост, мир од Бога оца и од Господа Исуса

Христа, сина очина, у истини и у љубави.

4. Обрадовах се врло што нађох неке од твоје дјете који ходе у истини, као што приписмо заповијест од оца.

5. И сад молим те, госпођо, не као да ти нову заповијест пишем, него коју имамо из почетка, да имамо љубав међу собом.

6. И ова је љубав да живимо по заповијестима његовијем. Ова је заповијест, као што чусте из почетка, да у овој живите.

7. Јер многе варалице изиђоше на свијет који не признају Исуса Христа да је дошао у тијелу; ово је варалица и антихрист.

8. Чувајте се да не изгубимо што смо изабране. Амин.

зарадили, него да примимо плату погину.

9. Који год преступи и не стоји у науци Христовој онај нема Бога; а који стоји у науци Христовој овај има и оца и сина.

10. Ако ко долази к вама и ове науке не доноси, не примајте га у кућу, и не пишајте с њим;

11. Јер ко се упита с њим, прима дјелу у његовијем змијем дјелима.

12. Много бих вам имао писати, али не хтједох хартијом и мастилом; јер се надах да ћу доћи к вама и из уста говорити, да радост ваша буде испуњена.

13. Поздрављају те дјеця твоје сестре изабране. Амин.

ТРЕЋА САБОРНА ПОСЛАНИЦА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ЈОВАНА БОГОСЛОВА.

Од старијине Гају љубавноме, којег ја љубим ва истину.

2. Љубавни! молим се Богу да ти у свему буде добро, и да будеш здрав, као што је твојој души добро.

3. Обрадовах се врло кад дођоше брата и посвједочише твоју истину, како ти у истини живиш.

4. Немам веће радости од ове да чујем моја дјеця у истини да ходе.

5. Љубавни! вјерно радиш што чиниш браћи и гостима,

6. Који посвједочише твоју љубав пред правом; и добро ћеш учинити ако их спремиш као што треба пред Богом.

7. Јер имена његова ради изиђоше не примивши ништа од незнабожаца.

8. Ми смо дакле дужни примајти такове, да будемо помагачи истини.

9. Ја писах први; али Диотреф, ко-

ји жели да буде најстарији међу њима, не прима нас.

10. За то, ако дођем, споменућу његова дјела која твори ружјећи нас злим рјечима; и није му то доста, него сам браће не прима, и забрављује онима који би хтјели да не *примају*, и изгони их из цркве.

11. Љубавни! не угледај се на зло, него на добро: који добро чини од Бога је, а који зло чини не виђе Бога.

12. Димитрију свједочише сви, и сама истина; а и ми свједочимо; и знате да је свједочанство наше истинито.

13. Много имадох да пишем; али не ћу мастилом и пером да ти пишем;

14. Него се надах да ћу те скоро видјети, и из уста у уста говорити.

15. Мир ти! поздрављају те пријатељи. Поздравни пријатеље по имену. Амин.

САБОРНА ПОСЛАНИЦА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ЈУДЕ.

Од Јуде, Исуса Христа слуге, а брата Јаковљева, званима, који су осећени Богом оцем и одржани Исусом Христом:

2. Милост и мир и љубав да вам се умножи.

3. Љубавни! старајући се једнако да вам пишем за опште ваше спасење,